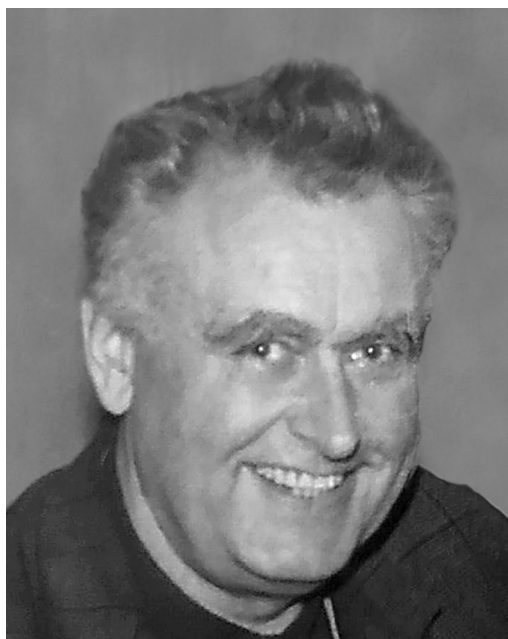

In memoriam Lembit Palm

Löppenud on pikk tee, mis algas 14. veebruaril 1927 Saku vallas. 31. oktoobril 2019 lahkus meie hulgast Lembit Palm. Nende daatumite vahele mahub palju.

Lembit Palmi kokkupuuted maakorraldusega algasid Tallinnas tehnikumis, mille ta lõpetas 1948. aastal maakorraldaja-tehnika kvalifikatsiooniga. Järgnesid õpingud Tartu Ülikooli Põllumajanduse teaduskonnas ja lõpetas ta Eesti Põllumajanduse Akadeemia 1952. aastal õpetatud agronoomina. Samal aastal algas tema töö õppejõu ja teadlasena EPA geodeesia kateedris. Aastate jooksul muutusid kateedrite nimed, kuid Lembit oli ühel või teisel viisil seotud maakorraldajate koolitamisega kuni 1998. aastani Eesti Põllumajanduse Akadeemias, hilisemas Eesti Põllumajandusülikoolis. Paljud Eesti maakorraldajad on omandanud oma tööks vajalikke alusteadmisi tema käe all. Õpetada jõudis ta erinevaid aineid: maakorralduse teaduslikud alused, maakorralduslik projekteerimine, geodeesia, geodeesia ja maakorralduse alused, topograafiline joonestamine.

Lisaks loengute pidamisele juhendas Lembit kursuse- ja lõputöid, oli paljude aastate jooksul lõputööde kaitsmiskomisjonide liige.

Õpetajatöö kõrval oli Lembit Palm ka aktiivne maakorraldusteaduse edendaja, seda nii uurijana kui ka administraatorina. Aastatel 1967 kuni 1980 töötas ta NSVL TA Majandusmatemaatika Keskinstituudi Eesti filiaalis. Enamiku sellest ajast (1968–1980) oli Lembit Palm põllumajandusliku tootmise majandusmatemaatiliste mudelite laboratooriumi juhataja. Aastatel 1980–1992 jätkas ta ENSV TA Majanduse Instituudi maa kasutamise ökonoomika sektori juhatajana. Sellele järgnes töö TÜ Inimgeograafia õppetooli teadurina aastatel 1992–1993.

Nii õpetaja kui ka teadlasena lähenes Lembit Palm maakorralduse küsimustele sageli talupojatarkusega ja see polnud paljudele meelepärane, seda eriti Nõukogude Liidu kesksetes ülikoolides ja instituutides. Valitses ju aastaid arusaam, et kõik olulised tarkused tulevad ainult keskustest ja liiduvabariikides tuleb seda lihtsalt edasi jagada. Oma visaduse ja püsivusega jõudis ta 1967. aastal kandidaadi-väitekirja kaitsmiseni. Töö teema oli „Maa kui tootmisvahend ja selle optimeerimise küsimusi ENSV näitel“ ning selles esitati mitmeid uudseid seisukohti. Tuleb märkida, et dissertatsioon valmis muu töö kõrvalt ja ilma juhendajata.

Kogu Lembit Palmi tööd õpetaja ja teadlasena iseloomustab suur otsimine ja visadus. Kõige selle juures vaatas ta asju suures plaanis ja ei takerdunud piasiasjadesse. Ta otsis võimalusi maa ratsionaalsemaks kasutamiseks ning uute põhimõtete ja meetodite kasutamiseks maakorralduses. Paljud tema arusaamad ei haakunud Nõukogude Liidus valitsenud ametlike seisukohtadega, aga ta käis oma rada ning innustas ka oma õpilasi ja kolleege sama teema. Lembit Palmi jagatud teadmised ja maakorraldusala teaduslik panus aitasid paljudel maakorraldajatel orienteeruda maareformi algaastate segastes oludes.

Suur Meister on lahkunud, aga ta on jätnud oma isikupärase jälje meie maakorraldusse.

Eesti Maaülikooli geomaatika õppetool